

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

1

15 Ιουλίου 1650

Ἐνθύμισις τῶν μαρτύρων ὅσον νὰ γίνει χοντζέτι στοῦ Καδῆ.

Εὔδηλον ἔστω τοῖς πᾶσιν ὡς ὅτι καγὼ Μανώλης τοῦ Δημήτρη τῆς Μίγας, χωράφιον, ἔχων κληρονομίαν ἀπὸ τῆς γυναικός μου καὶ κείμενον εὑρισκόμενον ἐν τῇ ἑξουσίᾳ μου, ἐ / δοξέ μοι πωλῆσαι αὐτό· ἡρώτησα δὲ τοὺς συγγενεῖς μου καὶ γείτονας ἀπὸ τοῦ λα-
βεῖν αὐτὸ / καὶ τινὰς αὐτὸ οὐκ ἥθελησεν. "Ἐνθεν τοι στενοχωρούμενος εὗρον τὸν' Εμ-
μανουὴ / τὸν τοῦ Γεωργίου Χαλιᾶ υἱὸν καὶ ἔδωσα πρὸς αὐτὸν ὃ διὰ πρᾶσιν τελείαν
ἥγουν πούλησιν / τιμῆς ἔνεκεν γρόσια ὄκτω καὶ ἓνα κάρτον, εὑρίσκεται δὲ τὸ αὐτὸ χω-
ρά / φιον ἐν τῇ τοῦ Ἀγαλινίου τοποθεσίᾳ πλησίον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου Χαλιᾶ
καὶ τοῦ / Γεωργίου Μίχου. Δι' ὃ καὶ ἀποφαίνομαι πώς ἔλαβον τὴν ἀνωθεν ποσότητα
σῶαν / τε καὶ ἀνελειπῆ χειροδότως καὶ εὐχαριστημένον. Καὶ ἔχέτω αὐτὸ ὡς ἴδιον
παρ' ἐ / μοῦ καὶ ἐκ τῶν ἑξ ἐμοῦ ἀπὸ μικροῦ ἔως μεγάλου ὀψέποτε μὴ ἐνοχλούμενος
ἀλλ' ἔστω / ἐν αὐτῷ κύριος κύριος καὶ ἔξουσιαστής καὶ ποιεῖν ἐν αὐτῷ ὡς βούλεται.
"Οθεν καὶ εἰς πίστω / σιν τὸ παρόν μου πρατηριῶδες γράμμα ἐγεγόνει πρὸς ἀσφά-
λειαν ἐπί / μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ὑπογεγραμμένων . 'Επὶ ἔτους 1650 Ιουλίου ιε.
Παπα-Γεώργιος Φαλοῦκος μάρτυραςΚαβαλάρης μάρτυρας
'Ιωάννης Γεωργίου Πέτρου μάρτυραςναλίκας μάρτυρας
Γεώργιος 'Ιωάννου μάρτυρας

Δημήτριος Κατζίκη καὶ γραφεὺς μαρτυρῶ τὰ ἀνωθεν

2

16 Απριλίου 1661

Ἐστω τοῖς πᾶσι κατάδηλον τοῦ ὁρῶν καὶ ἀκούειν τὴν παροῦσα γραφὴ ὡς ὅτι
καγὼ ἡ Μαρία τῆς Ἀρετῆς / μὲ ἐκουσίᾳ μου βουλῇ καὶ θελήσει ἔδωσα καὶ ἐπούλησα
πρὸς τὸν Ἀθανάσιον τὸ ἀργαστήρι εἰς τοὺς / Μύλους ὅπερ ἔχω ἀπὸ τὸν ἀντρα μου
τὸν Γεώργη τοῦ Λίβερη διὰ τιμῆς τὸν ἀριθμὸν ἀσπρα 800 / ἥγουν ὀκτακόσια καὶ
ἔλαβα ἐγὼ τὰ ἀσπρα καὶ αὐτὸς τὸ ἀργαστήριον, νὰ τὸ ἔχῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς / τὸν
αἰῶνα τὸν ἀπαντα καὶ οὐδεὶς ἐνοχλήσῃ αὐτὸν ἢ πειράξει μόνο νὰ τὸ ἔχῃ αὐτὸ καὶ
οἱ / κληρονόμοι του πωλήσει, χαρίσει, ἀνταλλάξει αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του ὑπό^{τινος} ἐνο / χλούμενος ἀκόμη καὶ διὰ βέβαιον ἵσως καὶ ἥθελε τὸ γυρέψει ὃ υἱός μου ὁ
Μα / νώλης νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κάμει τίποτας διατὶ τὸ ἔχω διὰ τὸ μερέτι τοῦ καιροῦ
του. Καὶ / διὰ τὸ στέργον καὶ βέβαιον ἐγεγόνει τὸ παρόν κατέμπροθεν τῶν ἀξιο-
πίστων / μαρτύρων καὶ ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένων.

Ἐπὶ ἔτους 1661 μηνὸς Ἀπριλίου 16

Θεοδωρῆ Τερλαπῆς στέργω καὶ μαρτυρῶ
Σταμάτη Καβαλάρης μαρτυρῶ
Γεώργης Μυκονιάτης μαρτυρῶ
Παπα-Γρηγόρης γράφω καὶ μαρτυρῶ

3

20 Ἰουνίου 1670

Ομολογῶ ἐγὼ ἡ Μαρία τοῦ Ἀντώνη τοῦ Φιλήμων πὼς ἔχον / τας ἓνα κρασο-
πίθαρο δύμπρὸς εἰς τὸ ρούμπα τῆς Καπάνας / πατρογονικό μου γράφω καὶ δύμολογῶ
πὼς τὸ χάρισα μὲ τὸ θέλη / μά μου τῆς Ἀννας τοῦ παπα-Μαργέτη καὶ νὰ τὸ ἔχη
μετὰ εὐχῆς καὶ / εὐλογίας. 1670 μηνὸς Ἰουνίου 20

Ἐγὼ Ἰμπραῆμ Τζελεπῆς μαρτυρῶ	Γεώργιος παπᾶ Ἀντώνη μαρτυρῶ
Ἰωάννης Ἀχριάνη μαρτυρῶ	Παπα-Πατεστῆς γράφω καὶ μαρτυρῶ
Γεώργης Βαβαλιάνου μαρτυρῶ	

4

3 Φεβρουαρίου 1671

Ἐνθύμηση τῶν μαρτύρων διὰ νὰ γίνει εἰς τοῦ Καδὴ χοντζέτι
Ἐστω τοῖς πᾶσιν τε κατάδηλον τοῦ ὄρῶν καὶ ἀκούειν τὴν παροῦσαν γραφήν, ὡς
ὅτι καγὼ / ἡ Μαρία ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἰωάννου Δήμου ἔχοντας μητρικόν μου δσπίτιον
χαμό / γαιον εἰς τὸν παλαιὸν Ταξιάρχην πλησίον τῆς Εύφροσύνης Χαδεμένης καὶ
τῆς Μαρίας Τύρου καὶ / τοῦ δημοσιακοῦ δρόμου, τὸ ἔδωσα ἐξ’ ἴδιου μου τοῦ θελή-
ματος πρὸς τὸν κύρ-Γεώργη τοῦ Τζα / νῆ διὰ τελείαν πούλησιν τιμῆς τὸν ἀριθμὸν
γρόσια σωστὰ 15 ἥγουν δε / καπέντε, τὰ ὅποια γρόσια σῶα τε καὶ ἀνελειπῆ χειρο-
δότως ἐξ αὐτοῦ καὶ σῶα ἔλαβον. / "Οθεν καὶ ἀποφαίνομαι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ
ἔξης τοῦ ἔχειν αὐτὸ τὸ δσπίτιο / ον ὡς ἴδιον καὶ προικίζειν καὶ χαρίζειν καὶ ἀνταλ-
λάτειν ὡς ἔξουσιαστῆς εἰς αὐτὸ / καὶ κύριος καὶ ὑπὸ τῶν ἐξ ἐμοῦ δψέποτε μὴ ἐνο-
γλούμενος. Εἰς γὰρ τὴν περὶ τού / του ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρόν μου πρατηριῶδες
πρὸς αὐτὸν ἐνεγείρισα. Ἐπὶ / μαρτυρίας τῶν κάτωθεν μαρτύρων. Ἐν ἔτει 1671
Φεβρουαρίου Γ'.

Ἐγὼ ὁ Μπραῆμ Τζελεπῆς μαρτυρῶ	Παπα-Σαμιώτης μαρτυρῶ
Μπεκῆρ Τζελεπῆς μαρτυρῶ	Γεώργιος Καμαντοῦ μαρτυρῶ
Μανωλάκης Βαρλάμου μαρτυρῶ	

Δημήτριος ἵερεὺς Κατζίκη μαρτυρῶ

